

[Skrunsager Skau]

vort eget marked og på vores eksportmarkeder.

Men vi har også erkendt, at denne pakke nok ikke er tilstrækkelig, og i Venstre ser vi derfor frem til at drøfte de nye ideer og forslag til en omlægning af arbejdsgiverafgifterne, som regeringen har bebudet, ligesom vi ser frem til at drøfte foranstaltninger på arbejdsmarkedet, der kan være med til at sikre, at vores lønstigninger holdes under lønstigningerne i de lande, vi konkurrerer med.

Vi må erkende, at årsagen til, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne er blevet forringet, er, at regeringens indkomstoppolitiske mål ikke er blevet overholdt. Det gik godt fra 1982 frem til 1985. I denne periode steg lønomkostningerne i Danmark mindre end i hovedparten af de lande, vi konkurrerer med. Det var det, der gav basis for, at vi fik 200.000 flere i arbejde, især i det private erhvervsliv, og at vi fik en betydelig nedgang i antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere.

Det er denne succes, vi igen vil sikre, men situationen er unægtelig en anden i dag, end den var i efteråret 1982. Siden 1986 har de danske lønomkostninger desværre på ny ligget over lønomkostningerne i de lande, vi konkurrerer med, selv om der i Folketinget i foråret 1985 var flertal for, at lønstigningerne skulle holdes under 2 pct. i de to år. Det har vi ikke kunnet fastholde, og det er det, som i allerhøjeste grad er med til at skabe socialt dårlige forhold og især skabe arbejdsløshed; når arbejdsløsheden stiger, er det jo de ufaglærte på det private arbejdsmarked, der bliver arbejdsløse før de offentligt ansatte.

2-pct.s-målsætningen blev ikke overholdt af arbejdsmarkedets parter, og det har tillige medført, at erhvervslivets kapitalomkostninger, herunder altså rentekomkostningerne, er blevet alt for høje ikke mindst i forhold til de lande, vi konkurrerer med. Industrirådet har beregnet, at en ny arbejdsplads i erhvervslivet koster en halv milliard kroner at etablere. Rentabiliteten af arbejdspladsen er derfor afhængig af, om vi kan fremskaffe risikovillig kapital til 6 pct. eller til 15 pct. Det påvirker arbejdspladsens kapitalomkostninger med mellem 30.000 kr. og 75.000 kr.

Det understreger igen vigtigheden af Venstres målsætning om at holde inflationsskabende lønstigninger på nul, for det medfører

tillige bedre og mere lige konkurrenceforhold for produktionskapitalen mellem landenes erhvervsvirksomheder.

I den forbindelse er det af overordentlig stor betydning at holde den danske krone i ro, hvilket nu også endelig er blevet erkendt af Socialdemokratiet.

Under den tidligere regering var de nominelle lønstigninger og renten over det dobbelte af, hvad den er i dag. Det medførte en katastrofal nedgang i antallet af job i den private produktions- og eksportsektor på grund af den stærkt stigende konkurrenceforringelse uanset de ofte og gentagne ensidige devalueringer af den danske krone.

Det er derfor glædeligt, at Socialdemokratiet nu er kommet på bedre tanker, men lad det nu ikke bare blive ved tankerne. Nu kræves der handling, en handling, Socialdemokratiet kan være med til at udføre ved at støtte regeringens forslag til forbedring af vores konkurrenceevne, som vi ønsker at få en så bred støtte til som vel muligt.

Jeg vil senere gøre nogle bemærkninger til det socialdemokratiske forslag om social retfærdighed og modernisering af erhvervslivet og arbejdsmarkedet.

Tilbage til regeringens oplæg til de enkelte punkter. Regeringens initiativ til forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne er flerstrengt – det er en helhed. Det første er direkte at forbedre virksomhedernes likviditet ved eksport ved en hurtig tilbagebetaling af momsandelen, og det kan jeg forstå vi kan klare administrativt. Det forbedrer direkte vores konkurrenceevne.

Det andet er en forbedret afskrivningsmulighed, der vil fremme vore investeringer i erhvervslivet og dermed også sikre flere arbejdspladser og større produktion.

Det tredje består i skattemæssigt at forbedre vilkårene for virksomhedernes udsendte medarbejdere for at fremme eksportindsatsen uden for landets grænser. Det øger likviditeten, det øger lysten, og derved får vi et resultat, der udmøntes i en bedre og større eksport.

Det fjerde punkt er – i form af skattefritagelse og fradrag – at øge forskningsindsatsen, udviklingsindsatsen og markedføringsindsatsen. Det er nødvendigt for at fremme udviklingen af nye produkter, som vi ved andre lande og forbrugere interesserer sig for.